

Överklagande ingett den 26 februari 2022 av Georgios Theodorakis och Maria Theodoraki av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 17 december 2021 i mål T-495/14, Theodorakis och Theodoraki mot rådet

(Mål C-137/22 P)

(2023/C 83/09)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Georgios Theodorakis och Maria Theodoraki (ombud: Vasileios-Spiridon Christianos, Alexandros Politis och Maria-Cristina Vlachou, dikigoros)

Övriga parter i målet: Europeiska unions råd, Europeiska kommissionen.

Domstolen (sjätte avdelningen) har den 17 januari 2023 beslutat att ogilla överklagandet såsom uppenbart ogrundat.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 9 november 2022 – RTL Belgium SA och RTL BELUX SA & Cie SECS mot Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Mål C-691/22)

(2023/C 83/10)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Motpart: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 1.1 c–f, 2, 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, jämförda med det syfte att undvika en situation med dubbel jurisdiktion som uttrycks i skälen 34 och 35 i samma direktiv, samt artikel 4.3 FEU och artikel 49 FEUF, tolkas så, att de utgör hinder för att en tillsynsmyndighet, som anser att dess egen medlemsstat är etableringsstaten för den person som ska anses vara leverantör av medietjänster, ålägger den personen en sanktion medan en första medlemsstat redan har ansett sig vara behörig med avseende på den audiovisuella medietjänst som den har beviljat en koncession för?
- 2) Ska principen om lojalt samarbete, som garanteras i artikel 4.3 FEU (f.d. artikel 10 FEG), tolkas så, att den innebär en skyldighet för en medlemsstat som avser att utöva sin behörighet med avseende på den tjänsten, medan en första medlemsstat redan utövar sin behörighet på denna, att begära att den första medlemsstaten återkallar den koncession för den audiovisuella medietjänsten som den har beviljat och, om denna vägrar att göra detta, att föra ärendet vidare till Europeiska unionens domstol och begära att Europeiska kommissionen ska väcka en fördragsbrottstalan mot den första medlemsstaten (artikel 258 FEUF) eller själv väcka en fördragsbrottstalan (artikel 259 FEU), och avstå från att vidta alla slags materiella eller rättsliga åtgärder som ett uttryck för dess anspråk på behörigheten med avseende på den tjänsten, såvida inte och fram till det att Europeiska unionens domstol ger medlemsstaten rätt i detta avseende?

- 3) Innebär samma princip nödvändigtvis att en medlemsstat som vill utöva sin behörighet i fråga om en audiovisuell medietjänst, medan en första medlemsstat redan utövar sin behörighet med avseende på denna tjänst, innan den vidtar några som helst materiella eller rättsliga åtgärder som ett uttryck för dess anspråk på behörigheten med avseende på den tjänsten och, oberoende av huruvida sådana förfaranden som avses i fråga 2 har inletts, ska
- a) rådfråga den första medlemsstaten för att, om möjligt, komma fram till en gemensam lösning, och/eller
 - b) begära att ärendet ska hänskjutas till den kontaktkommitté som har inrättats genom artikel 29 i direktiv 2010/13/EU, och/eller
 - c) begära ett yttrande från Europeiska kommissionen, och/eller
 - d) uppmana den första medlemsstaten, som har beviljat en koncession för den audiovisuella medietjänsten, att återkalla koncessionen och, om den medlemsstaten vägrar att göra detta, utnyttja de rättsliga förfaranden som faktiskt finns tillgängliga i den första medlemsstaten för att invända mot denna vägran att återkalla koncessionen?
- 4) Påverkas svaret på den andra och den tredje frågan av den omständigheten att den myndighet som ansvarar för tillsynen på det audiovisuella området utgör en juridisk person som är skild från sin egen medlemsstat och har andra handlingsmöjligheter än den?
- 5) Innebär artikel 344 FEUF, jämförd med artikel 4.3 FEU och direktiv 2010/13/EU, i en situation där en audiovisuell medietjänst är föremål för en koncession som har beviljats av en första medlemsstat, att en nationell domstol i en andra medlemsstat inte får fastställa att tillsynsmyndigheten i denna andra medlemsstat med rätta har ansett sig vara behörig att kontrollera tjänsten, eftersom den domstolen därmed implicit skulle fastställa att den första medlemsstaten har misstolkat sin behörighet och indirekt skulle döma i en tvist mellan två medlemsstater rörande tolkningen och/eller tillämpningen av unionsrätten? Ska den nationella domstolen i den andra medlemsstaten, i en sådan situation, begränsa sig till att upphäva tillsynsmyndighetens beslut, med motiveringen att den audiovisuella medietjänsten i fråga redan är föremål för en koncession som har beviljats av en första medlemsstat?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 9 november 2022 – RTL Belgium SA och RTL BELUX SA & Cie SECS mot Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Mål C-692/22)

(2023/C 83/11)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: RTL Belgium SA och RTL BELUX SA & Cie SECS

Motpart: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 1.1 c–f, 2, 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, jämförda med det syfte att undvika en situation med dubbel jurisdiktion som uttrycks i skälen 34 och 35 i samma direktiv, samt artikel 4.3 FEU och artikel 49 FEUF, tolkas så, att de utgör hinder för att en tillsynsmyndighet, som anser att dess egen medlemsstat är etableringsstaten för den person som ska anses vara leverantör av medietjänster, ålägger den personen en sanktion medan en första medlemsstat redan har ansett sig vara behörig med avseende på den audiovisuella medietjänst som den har beviljat en koncession för?